

eksportvarerne, idet den vil tillade, at man afventer ostenes udvikling på lageret, forinden ostene forsynes med kvalitetsmærket.

Til § 3.

Svarer til § 3 i den gældende lov.

Til § 4.

Udviklingen i detailhandelen i almindelighed er i de senere år gået i retning af færdigpakkede varer, der letter ekspeditionen og bl. a. er en betingelse for salg i de såkaldte selvbetjeningsbutikker. Udskæring og pakning af ost finder allerede nu sted i nogen udstrækning, og osten leveres til detailhandelen og forsøgsvis til udførsel i passende stykker eller i skiver — i alle tilfælde pakket i et plastikmateriale eller lign. Denne udvikling vil antagelig fremmes, såfremt den påbegyndte tilvirkning af „skorpefri“ ost i firkantet form slår igennem, idet sådan ost er særlig egnet til udskæring. Hvis de udskårne stykker skal kunne holde sig uden f. eks. at mugne, er det imidlertid nødvendigt, at den største renlighed iagttages, og at særlige tekniske hjælpemidler bringes i anvendelse.

For at forebygge en uheldig udvikling på dette område må det anses for nødvendigt, at der stilles særlige krav til virksomheder, der vil udskære og pakke ost til salg (fordeling) en gros eller til udførsel her fra landet, ligesom det må kræves, at indpakningen om de enkelte udskårne stykker mærkes med bl. a. indhold af fedt i ostens tørstof og et autorisationsnummer, således at ansvar for den udskårne og pakkede ost kan føres tilbage til pakkeren.

I mindre omfang er dernæst forsøgt tilvirkning af ostepulver. Det må anses for muligt, at sådan vare kan få betydning til f. eks. anvendelse i biscuitfabrikationen. For at forebygge, at varer af mindre god kvalitet kommer i handelen og skader de danske muligheder på dette område, bør tilvirkningen og udførselen i tide underkastes tilsyn.

Til § 5.

Stk. 1-3 svarer til § 4, stk. 1 og 2, i den gældende lov.

Med hensyn til stk. 4 bemærkes, at udgifter ved kvalitetsbedømmelse af ost i henhold til den gældende lovs § 4, stk. 3, skal pålignes producenterne gennem en afgift. Da denne bestemmelse blev fastsat, var kun danablu ost underkastet kvalitetsbedømmelse, og udgifterne herved blev dækket ved, at de pågældende — ialt ca. 20 — producenter betalte en mindre afgift pr. bedømmelse.

Efter at almindelig kvalitetsbedømmelse af eksportost gennemførtes i 1947, blev det vanskeligt at finde et passende grundlag for at påligne producenterne afgift, og udgifterne ved „Statens Ostebedømmelser“ har iøvrigt ikke været større, end at de er blevet dækket af de gennem bøder for overtrædelser af ostelovens bestemmelser indgåede beløb, jfr. bemærkningerne til § 6.

Fra 1. december 1957 at regne er kvalitetskontrollen med ost til udførsel imidlertid efter derom fra Mejeribrugets Osteeksportudvalg og De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation modtaget indstilling blevet væsentlig skærpet, idet det ved bekendtgørelse af 12. november 1957 er fastsat, at afsendelse af hvert enkelt parti ost forud skal anmeldes til statskontrollen, og det skal tilstræbes, at alle partier bliver eftersat, således at ostenes forsvarlige kvalitet sikres, hvorhos der skal foretages efterkontrol ved grænsen og i havn. Det vil heretter være rimeligt — og iøvrigt i overensstemmelse med organisationernes indstilling —, at de med denne kvalitetskontrol forbundne udgifter pålignes de eksporterende virksomheder gennem afgifter. Ligeledes vil det være rimeligt, at udgifterne til kontrollen med udskæring og pakning af ost samt med tilvirkning af ostepulver og lignende produkter pålignes de pågældende virksomheder gennem afgifter.

Til § 6.

Da man i 1942 forudså, at bestemmelser om kvalitetskontrol med ost ville blive fastsat, ønskede man at hjælpe disse nye foranstaltninger i gang ved at lade samtlige bøder for overtrædelse af de i henhold til osteloven fastsatte bestemmelser indgå i en fond til nedsættelse af de med kvalitetskontrollen forbundne udgifter, der i øvrigt, ligesom det også fremtidigt vil være tilfældet, skulle dækkes gennem afgifter. Det må nu anses for mere rimeligt, at bøderne i fremtiden — ligesom bøder for overtrædelse af smørloven — anvendes til nedsættelse af statens udgifter ved den foreskrevne kontrol med ost, dog at bøder for overtrædelser af bestemmelserne om kvalitet anvendes til nedsættelse af udgifterne ved kvalitetskontrollen.

Endvidere foreslås det, at ministeren i tilfælde af gentagen overtrædelse kan inddrage en den pågældende virksomhed meddelt autorisation. Tilsvarende bestemmelse findes f. eks. i § 13, stk. 4, i lov nr. 119 af 22. marts 1947 om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

I øvrigt svarer denne paragraf til § 5 i den gældende lov.